

er, at hvis vi sørger for at indrette arbejdsmarkedet sådan, at der er plads til folk, så de ikke bliver nedslidt, og der også er plads til dem, der ikke er hundrede procent effektive, kunne arbejdsmarkedet blive mere rummeligt med normale løn- og arbejdsvilkår for alle, samtidig med at ikke nær så mange blev udstødt. Så kunne mennesker i almindelighed finde en plads på arbejdsmarkedet og oven i købet holde at være på arbejdsmarkedet et helt arbejdsliv i modsætning til i dag.

Derfor er vores ændringsforslag hver for sig fornuftige. Man skal se dem som en helhed, og de er også forslag til, hvordan samfundet kunne laves grundlæggende om. Der er i virkeligheden ikke bare brug for småreformer, der er nemlig virkelig brug for at lave samfundet fuldstændig om, og det kan man læse lidt om i den brede stribe ændringsforslag, vi har stillet til finanslovforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er hr. Høgni Hoydal.

Kl. 15.40

Høgni Hoydal (TF):

Jeg skal holde en meget kort tale – bl.a. fordi det set fra et færøsk synspunkt jo heldigvis er sådan, at Færøerne udgør en mindre og mindre del af den danske finanslov, ja, egentlig kun et beløb, der svarer til 1 promille af statsbudgettet.

Jeg har med interesse fulgt de meget store og principielle diskussioner om forslaget om at sætte ind over for kommunerne med økonomisk pression eller snarere et økonomisk jerngreb, og jeg forstår meget godt problematikken. Vi har jo også på Færøerne af egne årsager oplevet situationen, når politiske beslutninger vedrørende den danske finanslov pludselig sætter demokrati og selvbestemmelse helt ud af kraft, og derfor er mit mål, at Færøerne overhovedet ikke kommer til at figurere på finansloven.

Derfor må jeg som færing i modsætning til kritikerne af forslaget om kommunerne glæde mig over finanslovforslaget og over de ændringsforslag, der er stillet. Det er nemlig meget sjældent, at man kan spore en lille revolution i et ændringsforslag til et finanslovforslag, men det er der egentlig tale om i dag.

Et af de ændringsforslag, som i dansk sammenhæng har meget lidt betydning, handler om, at den post, hvorpå Færøerne har tilbagebe-

talt gæld til den danske statskasse, fra næste år helt udgår af finansloven. Det betyder egentlig, at vi kan konstatere, at i løbet af 6-7 år har Færøerne tilbagebetalt en gæld til den danske statskasse på ca. 5 mia. kr., og så må jeg igen minde om proportionsforvængningen. Det ville altså, hvis vi ganger med 120 efter folketallet, svare til, at Danmark havde tilbagebetalt en udlandsgæld på ca. 700-800 mia. kr., så derfor kan jeg kun glædes, og jeg håber også, at det understreger den vilje, der har været til at komme ud af det økonomiske jerngreb, som man dels af færøske årsager og dels på grund af en forfejlet dansk politik satte Færøerne i først i 1990'erne.

Dernæst vil jeg også kvittere for, at Socialdemokraterne har et ændringsforslag til finansloven, som vedrører en gammel kending her i salen for dem, som har fulgt med, nemlig spørgsmålet om et – igen meget lille – beløb til Arktisk Universitet. Der har flere gange været forslag om at sætte disse 4 mio. kr. på finansloven, og hvad er nu det? Jeg har lige sagt, at Færøerne ikke skal have penge fra den danske finanslov, og skal der alligevel være penge til noget, der har med det arktiske område at gøre?

Til det er at sige, at jeg tror, at hele sagen om Arktisk Universitet beror på en principiel misforståelse. Princippet, som jeg i hvert fald deler, og som jeg har hørt regeringen gentage flere gange, er jo, at den, der bestemmer, betaler – økonomisk og politisk ansvar følges ad – og vedrørende Arktisk Universitet er det jo et fælles projekt af de suveræne stater, som er medlemmer af Arktisk Råd. Færøerne og Grønland ville også gerne være medlemmer, og vi ville selvfølgelig også gerne betale selv. Men det er altså Danmark, der er medlem. Alle de andre medlemmer har vedtaget at betale dette beskedne beløb til Arktisk Universitet, og derfor vil jeg sige til finansministeren, at enten må Danmark betale sin del, så længe Danmark er medlem af Arktisk Råd, eller også må man overlade medlemskabet til Grønland/Færøerne. Så skal vi gerne betale de penge.

Man kan ikke sige, at Danmark er medlem og bestemmer det hele, men ikke vil betale det, det koster, lige så lidt som man kan sige, at nu skal Færøerne/Grønland bestemme uden at betale det, det koster. Jeg undrer mig lidt over den manglende konsekvens i regeringens retorik i dette spørgsmål, men jeg håber, at der kan findes flertal for dette forslag her i Folketingssalen i denne omgang.